

Van kermisklant vol kattenkwaad tot destructief oudje: op een podium is Maxim Storms van vele markten thuis. *Fred Debrock*

ACTEUR MAXIM STORMS HEEFT ER EEN ABSOLUUT BOERENJAAR OPZITTEN

‘Ik kan er niet omheen: humor zit in mijn DNA’

Besnorde pokerface, absurde humor, feilloos gevoel voor timing. Wie Maxim Storms al zag spelen, weet: hij is de Charlie Chaplin van zijn generatie. Deze week staat hij met twee stukken op het Theaterfestival. *FILIP TIELENS*

In een half jaar tijd drie viersterrenrecensies scoren in deze krant, het is weinigen gegund. Maxim Storms (27) wel. De jonge Gentse acteur heeft er een absoluut boerenjaar opzitten. In het spetterende *Bonte nacht* (Tuning People & De Maan) kliepert hij met liters verf, tot groot jolijt van de vierplussers én volwassenen in de zaal. Met Lobke Leirens speelt hij in het wrange *Another oneen* destructief koppel op leeftijd. Om de tijd te doden in het kille Siberische klimaat verliezen beide oudjes zich in een schalks, maar masochistisch getreiter.

En tijdens – ademhalen! – *Klutserkrakkekilililokatastrof* (Fabuleus & Ballet Dommage) troggelen hij en Katrien Valckenaers ‘klutters’ af bij het publiek. In ruil voeren ze kunstjes op, gebaseerd op het kattenkwaad van Tom & Jerry en de guitige gipsy’s uit Emir Kusturica’s films. *Another one* en *Klutser* mag Storms deze week hernemen op het Theaterfestival, dat de beste stukken van het afgelopen seizoen selecteert.

Naast de klassieke theaterzaal is de halve wereld het speelterrein voor Maxim Storms. Sinds 2011 runnen hij en Valckenaers het nomadische gezelschap Ballet Dommage, experts in brute vrolijkheid en absurde naïviteit. Tijdens Theater Aan Zee bouwden ze ooit in een week tijd een houten kerk op een braakliggend terrein, met behulp van Oostendse vrijwilligers. In *Volk: Fragment 1* rolden ze hun rijdend theatertje een maand lang van deur tot deur. Gratis en onverwachts schotelden ze de bewoners een stukje visuele poëzie voor. *Fragment 2* bracht vervolgens de hele buurt samen voor pop-uptheater in een garagebox.

‘Soms heb ik het gevoel dat ik weinig van de wereld weet. Maar misschien helpt dat me net om verwonderd naar die wereld te kijken’

‘Ik vind het erg essentieel dat we deze projecten doen’, vertelt Storms. ‘Het activeert de wijk, brengt mensen samen en tovert een glimlach op ieders gezicht. Maar ik zie mezelf niet alleen als die jolige, idealistische wereldverbeteraar. Mijn missie in het theater gaat dieper.’

Donkere fantasie

Naar de diepste krochten van de menselijke ziel, bijvoorbeeld. Daarvoor vond hij in Lobke Leirens de perfecte *partner in crime*. Samen creëerden ze in 2014 een *creepy* spookhuis in een Oostendse havenloods. In een individueel karretje werd je rondgereden door een dantesk inferno. De rillingen lopen nu nog over onze rug.

‘Lobke houdt van alles wat duister en horror is. In onze projecten is de vraag altijd: hoe kan haar demonische kant samengaan met mijn vrolijke lichtheid? Als mijn personage haar hard slaat in *Another one*, denken onze kennissen in de zaal allicht dat Lobke mij gevraagd heeft haar een mep te geven. Terwijl ik zelf ook gretig meega in haar donkere fantasie.’ (lacht)

En dan is er nog Linde Carriijn, de derde van Storms theatervrouwen. Zij helpt hem met zijn ontlukende muzikale nevenproject. ‘Ik kan geen noten lezen, speel geen instrument en kan eigenlijk ook niet zingen. Maar ik ben wel dol op het maken van muziek. Als ik over straat loop en er zit een melodie in mijn hoofd, dan neem ik mijn smartphone en *jabber* of neurie erop los. Eens thuis knip en plak ik al die fragmenten. Een betekenis komt achteraf wel bovendien. Of niet!’ Als u ooit een slechte dag hebt: surf naar Storms’ Vimeo-kanaal en laat u opbeuren door heerlijke nonsens-songs.

Die creatieve speelvogel was Storms altijd al. ‘Het Swingpaleis naspelen op tv, acts maken voor familiefeesten, nummers verzinnen bij de

voorgeprogrammeerde melodieën op het keyboard van mijn broer. Als kind had ik een enorme verbeelding.’

Dadaïstisch treurspel

Al was hij best een brave leerling, school was toch niet helemaal zijn ding. ‘Ik was niet zo leergierig, vroeger. Ook nu heb ik soms het gevoel dat ik weinig van de wereld weet. Maar misschien helpt dat me net om verwonderd naar die wereld te kijken en om mijn eigen onlogische universums te creëren.’

Dat doet hij nu ook volop tijdens de repetities van *Brother blue*. Zijn allereerste theatersolo staat aangekondigd als ‘een dadaïstisch treurspel’. *Qué?* Storms: ‘Ik wil al drie jaar een solo maken, om te tonen dat ik meer ben dan alleen maar die grapjas. *Brother blue* gaat over de mistroostigheid in ieder van ons. Het wordt mijn meest persoonlijke stuk tot nu toe.’

Maar ook dan zal er nog stevig gelachen mogen worden. ‘Ik kan er niet omheen: humor zit in mijn DNA. Ik begin nooit aan een stuk vanuit het idee “laat ik nu eens de grappige spelen”. En toch sluipt die slapstick er steeds weer in.’

‘**Another one**’ (donderdag) en ‘**Klutserkrakke-killilokatastrof**’ (zaterdag, uitverkocht) hernemen deze week op het Theaterfestival in Brussel.